

Downloaded via the EU tax law app / web

Privremena verzija

PRESUDA SUDA (prvo vijeće)

26. travnja 2018.(*)

„Zahtjev za prethodnu odluku – Regionalni porez na velike trgovine – Sloboda poslovnog nastana – Zaštita okoliša i prostorno uređenje – Državna potpora – Selektivna mjera”

U predmetima C-234/16 i C-235/16,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koje je uputio Tribunal Supremo (Vrhovni sud, Španjolska), odlukama od 10. i 11. ožujka 2016., koje je Sud zaprimio 25. travnja 2016., u postupcima

Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

protiv

Consejería de Economía y Hacienda del Principado de Asturias (C-234/16),

Consejo de Gobierno del Principado de Asturias (C-235/16),

SUD (prvo vijeće),

u sastavu: R. Silva de Lapuerta, predsjednica vijeća, C. G. Fernlund, J.-C. Bonichot (izvjestitelj), A. Arabadžiev i E. Regan, suci,

nezavisna odvjetnica: J. Kokott,

tajnik: L. Carrasco Marco, administratorica,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 6. srpnja 2017.,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED), J. Pérez-Bustamante Köster i F. Löwhagen, *abogados*, i J. M. Villasante García, *procurador*,
 - za Consejería de Economía y Hacienda del Principado de Asturias i Consejo de Gobierno del Principado de Asturias, A. Roces Llana, *letrada*,
 - za Europsku komisiju, N. Gossement, P. Němečková i G. Luengo, u svojstvu agenata,
- saslušavši mišljenje nezavisne odvjetnice na raspravi održanoj 9. studenoga 2017.,

donosi sljedeću

Presudu

1 Zahtjevi za prethodnu odluku odnose se na tumaženje članaka 49. i 54. UFEU-a i članka 107. stavka 1. UFEU-a

2 Zahtjevi su upućeni u okviru sporova između Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED) i Consejería de Economía y Hacienda del Principado de Asturias (regionalno ministarstvo gospodarstva i financija Kneževine Asturije, Španjolska), s jedne strane, i između ANGED-a i Consejo de Gobierno del Principado de Asturias (vlada Kneževine Asturije), s druge strane, u pogledu zakonitosti poreza koji su obvezne plaćati velike trgovine koje se nalaze u Autonomnoj zajednici Kneževine Asturije.

Španjolsko pravo

3 Članak 21. Leya del Principado de Asturias 15/2002, de medidas presupuestarias, administrativas y fiscales (Zakon 15/2002 Kneževine Asturije o proračunskim, upravnim i poreznim mjerama) od 27. prosinca 2002. (BOPA br. 301 od 31. prosinca 2002.), u njegovoj verziji koja je primjenjiva u glavnim predmetima (u daljnjem tekstu: Zakon 15/2002), od 1. siječnja 2003. ustanovio je porez na velike trgovine (u daljnjem tekstu: IGEC).

4 U preambuli Zakona 15/2002 pojašnjeno je da je cilj tog poreza da velike trgovine snose negativne učinke svoje djelatnosti na prostor, okoliš i lokalnu trgovinu.

5 Članak 21. točka 2. Zakona 15/2002 predviđa da su prihodi IGEC-a namijenjeni „utvrđivanju i izvršenju programâ za razvoj sektorskih smjernica za trgovinsku opremu” i „poboljšanje stanja okoliša i infrastrukturnih mreža”.

6 U skladu s člankom 21. točkom 3. Zakona 15/2002, taj porez primjenjuje se na pojedinačne trgovine ili trgovačke komplekse koji imaju korisnu izložbenu i maloprodajnu površinu jednaku ili veću od 4000 m². Taj prag, koji je na snazi od 1. siječnja 2005., prije je bio utvrđen na 2500 m².

7 Sukladno članku 21. točki 4. Zakona 15/2002, IGEC-om se ne oporezuju pojedinačne velike trgovine ako njihova korisna izložbena i maloprodajna površina nije veća od 10 000 m², a u njima se isključivo prodaju vrtna oprema, vozila, građevinski materijal, strojevi i industrijska oprema.

8 Iz članka 21. točke 5. Zakona 15/2002 proizlazi da su porezni obveznici IGEC-a vlasnici velikih pojedinačnih trgovina ili trgovačkih kompleksa odnosno vlasnici jednog ili više prostora koji se nalaze u tim velikim trgovinama ili trgovačkim kompleksima i koji izravno obavljaju svoju poslovnu djelatnost ili pak taj prostor ili prostore stavljaju na raspolaganje trećim osobama koje obavljaju te djelatnosti.

9 Člankom 21. točkom 7. tog zakona pobliže se određuje način izražavanja porezne osnovice, koji osobito uzima u obzir gustoću naseljenosti u krugu od deset kilometara oko mjesta na kojem se trgovina nalazi.

10 Članak 21. točka 11. Zakona 15/2002 predviđa da se IGEC izražava tako da se, ovisno o okolnostima, iznos poreza snižava za 10 % za velike trgovine koje se ne nalaze na gradskom području i do kojih se može doći najmanje dvama različitim sredstvima javnog prijevoza, a snižava se i za velike trgovine koje provode projekte zaštite okoliša koje uprava nadležna za zaštitu okoliša smatra prikladnima.

11 Pravno uređenje tog poreza od 1. siječnja 2015. na snazi je način uređeno Decretom legislativo 1/2014, por el que se aprueba el texto refundido de las disposiciones legales del Principado de Asturias en materia de Tributos Propios (Zakonodavni dekret 1/2014 o odobrenju proširenog teksta zakonodavnih odredbi Kneževine Asturije) od 23. srpnja 2014. (BOPA br. 175

od 29. srpnja 2014.).

12 Točka III. preambule Zakonodavnog dekreta 1/2014 u biti preuzima tekst preambule Zakona 15/2002, ali pritom ne upućuje na negativne učinke djelatnosti velikih trgovina na lokalnu trgovinu.

Glavni postupci i prethodna pitanja

13 Zakonom 15/2002 regionalni porez na velike trgovine uveden je na cijelom području Autonomne zajednice Kneževine Asturije radi kompenziranja učinaka na prostor, osobito na strukturu lokalne trgovine i na okoliš koje mogu uzrokovati te velike trgovine. Regionalno ministarstvo gospodarstva i financija Kneževine Asturije odlukom od 3. srpnja 2003. odobrilo je obrasce za prijave, izmjene i odjave u pogledu IGEC-a. Vlada Kneževine Asturije 11. studenoga 2009. odobrila je Uredbu o IGEC-u Decretom 139/2009, por el que se aprueba el Reglamento del Impuesto sobre Grandes Establecimientos Comerciales (Dekret 139/2009 o odobrenju Uredbe o porezu na velike trgovine) (BOPA br. 273 od 25. studenoga 2009.).

14 ANGED, nacionalno udruženje velikih distributera, tijekom 2003. Tribunalu Superior de Justicia de Asturias (Visoki sud Asturije, Španjolska) podnio je tužbu za poništenje te odluke jer nije usklađena ni sa slobodom poslovnog nastana ni s pravom o državnim potporama (predmet C-234/16).

15 ANGED je 2009. tom sudu također podnio tužbu za poništenje tog dekreta (predmet C-235/16).

16 Taj sud odgodio je donošenje svojih odluka u tim dvama predmetima dok mu Tribunal Constitucional (Ustavni sud, Španjolska) ne odgovori na pitanje o ustavnosti zakonodavstva o IGEC-u. Nakon što je Tribunal Constitucional (Ustavni sud) 10. travnja 2014. odbio taj zahtjev, Tribunal Superior de Justicia de Asturias (Visoki sud Asturije) također odbio je ANGED-ove tužbe. Potom je potonji podnio žalbe protiv tih dviju odbijajućih presuda Tribunalu Supremo (Vrhovni sud, Španjolska).

17 ANGED je također podnio pritužbu Komisiji koja se odnosi na uvođenje IGEC-a i njegov navodni karakter državne potpore.

18 Komisija je dopisom od 28. studenoga 2014. obavijestila španjolska tijela da se, nakon nove prethodne ocjene oporezivanja IGEC-om, izuzeće odobreno malim trgovinama i određenim specijaliziranim trgovinama može smatrati državnom potporom nespojivom s unutarnjim tržištem i da Kraljevina Španjolska treba ukinuti ili izmijeniti taj porez.

19 U tim je okolnostima Tribunal Supremo (Vrhovni sud) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja, koja su istovjetna u predmetima C-234/16 i C-235/16:

„1. Treba li članke 49. i 54. UFEU-a tumačiti na način da im se protivi regionalni porez koji se primjenjuje na poslovanje velikih trgovina korisne izložbene i maloprodajne površine jednake ili veće od 4000 m² zbog učinaka koje mogu imati na prostor, okoliš i lokalnu trgovinu te regije, neovisno o tome nalaze li se te trgovine izvan ili unutar utvrđenog urbanog područja, pri čemu ga uglavnom snose poduzetnici iz drugih država članica, s obzirom na to da se:

(a) ne odnosi na trgovce koji imaju pojedinačne trgovine ili trgovačke komplekse korisne izložbene i maloprodajne površine manje od 4000 m², bez obzira na to kolika je ukupna korisna izložbena i maloprodajna površina svih njihovih trgovina i

(b) ne primjenjuje na velike pojedinačne trgovine korisne izložbene i maloprodajne površine koja ne prelazi 10 000 m² u kojima se isključivo prodaju vrtna oprema, vozila, građevinski

materijal, strojevi i industrijska oprema?

2. Treba li članak 107. stavak 1. UFEU-a tumačiti na način da, u skladu s tom odredbom, nije zabranjena državna potpora neoporezivanje IGEC-om ustanovljenim na području Autonomne zajednice Kneževine Asturije pojedinačnih trgovina i trgovačkih kompleksa korisne izložbene i maloprodajne površine manje od 4000 m² te velikih pojedinačnih trgovina korisne izložbene i maloprodajne površine koja ne prelazi 10 000 m², a u kojima se isključivo prodaju vrtna oprema, vozila, građevinski materijal, strojevi i industrijska oprema?”

O prethodnim pitanjima

Prvo pitanje

20 Svojim prvim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članke 49. i 54. UFEU-a tumačiti na način da im se protivi porez kojim se oporezuju velike trgovine poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku.

21 U skladu s ustaljenom sudskom praksom, cilj je slobode poslovnog nastana jamstvo korištenja nacionalnim tretmanom u državi članici primateljici državljanima druge države članice i društvima iz članka 54. UFEU-a te ona, kad je riječ o društvima, zabranjuje svaku diskriminaciju na temelju njihova sjedišta (vidjeti osobito presude od 12. prosinca 2006., *Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation*, C-374/04, EU:C:2006:773, t. 43. i od 14. prosinca 2006., *Denkavit Internationaal i Denkavit France*, C-170/05, EU:C:2006:783, t. 22.).

22 S tim u vezi nije zabranjena samo očit diskriminacija na temelju sjedišta društava, nego i svi oblici prikrivene diskriminacije koji primjenom drugih kriterija razlikovanja dovode do istog rezultata (presuda od 5. veljače 2014., *Hervis Sport-és Divatkereskedelmi*, C-385/12, EU:C:2014:47, t. 30. i navedena sudska praksa).

23 Osim toga, obvezno opterećenje koje predviđa na prvi pogled objektivan kriterij razlikovanja – ali, uzimajući u obzir njegove značajke, u vežini služajeva stavlja u nepovoljniji položaj društva koja imaju sjedišta u drugim državama članicama i koja se nalaze u situaciji koja je usporediva onoj društava koja imaju sjedište u državi članici oporezivanja – žini neizravnu diskriminaciju na temelju sjedišta društava, koja je zabranjena člancima 49. i 54. UFEU-a (vidjeti u tom smislu presudu od 5. veljače 2014., *Hervis Sport-és Divatkereskedelmi*, C-385/12, EU:C:2014:47, t. 37. do 41.).

24 U glavnim predmetima zakonodavstvo o kojem je riječ postavlja kriterij koji se odnosi na prodajnu površinu trgovine, a kojim se ne uspostavlja nikakva izravna diskriminacija.

25 Ni iz elemenata podnesenih Sudu ne proizlazi da taj kriterij u vežini služajeva stavlja u nepovoljniji položaj državljanke drugih država članica ili društva koja imaju sjedišta u drugim državama članicama.

26 Naime, takvo utvrženje ne proizlazi iz podataka koje je podnio ANGED u okviru svojih pisanih ožitovanja, koji se, uostalom, u biti odnose na porez na velike trgovine koji je ustanovila Autonomna zajednica Katalonija. Usto, sa svoje strane, Autonomna zajednica Kneževine Asturije ističe da se IGEC-om oporezuju uglavnom španjolski porezni obveznici.

27 Sud koji je uputio zahtjev nadalje pojašnjava da ne raspolaže „valjanim” informacijama za dokazivanje eventualnog postojanja prikrivene diskriminacije.

28 Slijedom toga, na prvo pitanje valja odgovoriti tako da članke 49. i 54. UFEU-a treba tumačiti na način da im se ne protivi porez kojim se oporezuju velike trgovine poput onoga o

kojem je rije? u glavnom postupku.

Drugo pitanje

29 Svojim drugim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti nastoji doznati ?ini li državnu potporu, u smislu ?lanka 107. stavka 1. UFEU-a, porez poput onoga o kojem je rije? u glavnom postupku, kojim se oporezuju veliki distributeri ovisno u biti o njihovoj izložbenoj i prodajnoj površini, jer izuzima od njegova pla?anja trgovine prodajne površine manje od 4000 m² te one u kojima se prodaju vrtna oprema, vozila, gra?evinski materijal, strojevi i industrijska oprema, a ?ija prodajna površina ne prelazi 10 000 m².

30 Kvalifikacija nacionalne mjere „državnom potporom” u smislu ?lanka 107. stavka 1. UFEU-a zahtijeva prethodno ispunjenje svih sljede?ih uvjeta. Kao prvo, mora biti rije? o državnoj intervenciji ili intervenciji putem državnih sredstava. Kao drugo, ta intervencija mora biti takva da može utjecati na trgovinu me?u državama ?lanicama. Kao tre?e, ona mora pružati selektivnu prednost svojem korisniku. Kao ?etvrto, ona mora narušavati ili prijetiti da ?e narušiti tržišno natjecanje (vidjeti osobito presudu od 21. prosinca 2016., Komisija/World Duty Free Group SA i dr., C-20/15 P i C-21/15 P, EU:C:2016:981, t. 53.).

31 Što se ti?e uvjeta koji se odnosi na selektivnost prednosti, koja je ve? istaknuta pred Sudom, iz ustaljene sudske prakse Suda proizlazi da ocjena tog uvjeta zahtijeva utvr?ivanje stavlja li u okviru doti?nog pravnog sustava predmetna nacionalna mjera u povoljniji položaj „odre?ene poduzetnike ili proizvodnju odre?ene robe” u usporedbi s drugima koji se, s obzirom na cilj koji se želi posti?i tim sustavom, nalaze u ?injeno i pravno usporedivoj situaciji i koji na taj na?in doživljavaju razli?it tretman koji bi se u biti mogao okvalificirati kao „diskriminatoran” (vidjeti osobito presudu od 21. prosinca 2016., Komisija/World Duty Free Group SA i dr., C-20/15 P i C-21/15 P, EU:C:2016:981, t. 54. i navedenu sudsku praksu).

32 Što se posebno ti?e nacionalnih mjera koje pružaju porezne pogodnosti, treba podsjetiti da mjera takve naravi koja, iako ne uklju?uje prijenos državnih sredstava, korisnike stavlja u povoljniji financijski položaj od ostalih poreznih obveznika može pružiti selektivnu prednost korisnicima i stoga predstavlja državnu potporu u smislu ?lanka 107. stavka 1. UFEU-a. Naprotiv, porezna pogodnost koja proizlazi iz op?e mjere primjenjive bez razlike na sve gospodarske subjekte ne predstavlja takvu potporu u smislu te odredbe (presuda od 21. prosinca 2016., Komisija/World Duty Free Group i dr., C-20/15 P i C-21/15 P, EU:C:2016:981, t. 56.).

33 S tim u vezi, kvalifikacija porezne mjere kao „selektivne” pretpostavlja, kao prvo, utvr?ivanje redovnog ili „uobi?ajenog” poreznog sustava koji je na snazi u predmetnoj državi ?lanici te, kao drugo, dokazivanje da odnosna porezna mjera odstupa od tog redovnog sustava, u mjeri u kojoj se njome uvodi razlikovanje izme?u subjekata koji se, s obzirom na cilj tog zajedni?kog sustava, nalaze u ?injeno i pravno usporedivim situacijama (vidjeti osobito presudu od 21. prosinca 2016., Komisija/World Duty Free Group SA i dr., C-20/15 P i C-21/15 P, EU:C:2016:981, t. 57. i navedenu sudsku praksu).

34 Također valja podsjetiti na to da referentni pravni okvir za ocjenu selektivnosti mjere ne treba nužno biti određen unutar granica područja predmetne države članice, nego to može biti onaj područja u okviru kojeg regionalna ili lokalna vlast izvršava nadležnost koju ima na temelju ustava ili zakona. To je tako ako to tijelo ima pravni i inženjerski status na temelju kojeg je dovoljno autonomno u odnosu na središnju državu članice, što dovodi do toga da, na temelju mjera koje donosi, temeljnu ulogu u definiciji političkog i gospodarskog okruženja u kojem poduzetnici djeluju ima to tijelo, a ne središnja država (vidjeti u tom smislu presudu od 11. rujna 2008., *Union General de Trabajadores de La Rioja (UGT-Rioja) i dr.*, C-428/06 do C-434/06, EU:C:2008:488, t. 47. do 50. i navedenu sudsku praksu).

35 Državna potpora, međutim, ne obuhvaća mjere koje uvode razlikovanje između poduzetnika koji se, s obzirom na cilj predmetnog pravnog sustava, nalaze u inženjerskoj i pravno usporedivoj situaciji i koje su stoga *a priori* selektivne, kada država članica uspije dokazati da je to razlikovanje opravdano jer proizlazi iz naravi ili strukture sustava kojeg su te mjere dio (presuda od 21. prosinca 2016., *Komisija/World Duty Free Group SA i dr.*, C-20/15 P i C-21/15 P, EU:C:2016:981, t. 58. i navedena sudska praksa).

36 Mjera koja in iznimku od primjene općeg poreznog sustava doista može biti opravdana prirodom i općom strukturom poreznog sustava ako država članica o kojoj je riječ može dokazati da ta mjera izravno proizlazi iz osnovnih i vodećih načela njezina poreznog sustava. U tom pogledu treba praviti razliku između, s jedne strane, ciljeva dodijeljenih posebnom pravnom režimu i koji su mu izvanjski i, s druge strane, mehanizama prirodnih samom poreznom sustavu potrebnih za postizanje tih ciljeva (presuda od 6. rujna 2006., *Portugal/Komisija*, C-88/03, EU:C:2006:511, t. 81.).

37 Isto tako valja podsjetiti da, iako u svrhe utvrđivanja selektivnosti neke porezne mjere nije uvijek nužno da ona odstupa od poreznog sustava koji se smatra redovnim, okolnost da je ona takvog karaktera u ovom je slučaju itekako relevantna kada iz nje proizlazi razlikovanje dviju kategorija subjekata i *a priori* dolazi do različitog tretmana, odnosno da su jedni obuhvaćeni mjerom koja odstupa, a drugi su i dalje obuhvaćeni redovnim poreznim sustavom, iako se te dvije kategorije nalaze u situaciji koja je usporediva s obzirom na cilj kojem navedeni sustav teži (presuda od 21. prosinca 2016., *Komisija/World Duty Free Group SA i dr.*, C-20/15 P i C-21/15 P, EU:C:2016:981, t. 77.).

38 Što se tiče zakonodavstva o kojem je riječ u glavnom postupku, najprije valja istaknuti da pred Sudom nije osporavano da područni pravni okvir treba biti onaj Autonomne zajednice Kneževine Asturije.

39 Nadalje, iako kriterij koji se odnosi na izložbenu i prodajnu površinu formalno ne odstupa od danog referentnog pravnog okvira, ipak ima za posljedicu isključenje trgovina prodajne površine manje od 4000 m² iz područja primjene tog poreza. U tom smislu IGEC se ne razlikuje od regionalnog poreza kojim se oporezuju trgovine čija prodajna površina prelazi određeni prag.

40 Međutim, članak 107. stavak 1. UFEU-a definira državne intervencije s obzirom na njihove učinke, neovisno o primijenjenim tehnikama (presuda od 22. prosinca 2008., *British Aggregates Association*, C-487/06 P, EU:C:2008:757, t. 89.).

41 Stoga se ne može *a priori* isključiti da takav kriterij omogućuje da se u praksi „određene poduzetnike ili proizvodnju određene robe” stavi u povoljniji položaj u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a smanjenjem njihova opterećenja u odnosu na one koje se oporezuje porezom o kojem je riječ u glavnom postupku.

- 42 Slijedom toga, u tim okolnostima valja odrediti nalaze li se trgovine koje su na taj način isključene iz područja primjene tog poreza u situaciji koja je usporediva s onom trgovina na koje se primjenjuje taj porez.
- 43 U okviru tog ispitivanja valja voditi računa o tome da, ako ne postoji zakonodavstvo Unije u određenom području, određivanje poreznih osnovica i raspodjela poreznog opterećenja na različite vrste proizvodnje i različite gospodarske sektore obuhvaćeni su poreznom nadležnošću država članica ili državnih tijela niže razine koja imaju poreznu autonomiju (presuda od 15. studenoga 2011., Komisija i Španjolska/Government of Gibraltar i Ujedinjena Kraljevina, C-106/09 P i C-107/09 P, EU:C:2011:732, t. 97.).
- 44 Naime, kao što to Komisija podsjeća u točki 156. svoje Obavijesti o pojmu „državna potpora” iz članka 107. stavka 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (SL 2016., C 262, str. 1.), „države članice imaju slobodu odlučivanja o gospodarskoj politici koju smatraju najprikladnijom te, posebno, slobodu raspoređivanja poreznog opterećenja kako smatraju prikladnim u odnosu na različite vrste proizvodnje, uključujući u skladu s pravom Unije”.
- 45 Što se tiče poreza o kojem je riječ u glavnom postupku, iz navoda suda koji je uputio zahtjev proizlazi da je njegov cilj pridonijeti zaštiti okoliša i prostornog uređenja. Naime, riječ je o popravljaju i kompenzaciji posljedica na okoliš i prostor djelatnosti tih velikih trgovina, koje osobito proizlaze iz prouzročanih prometnih tokova, tako da pridonose financiranju okolišnih akcijskih planova i poboljšanju infrastrukture.
- 46 S tim u vezi, nije sporno da utjecaj trgovina na okoliš uvelike ovisi o njihovoj veličini. Naime, što je veća prodajna površina, veći je priljev javnosti, što dovodi do većih šteta za okoliš. Iz toga proizlazi da je kriterij koji se temelji na pragu prodajne površine – poput onoga koji je primijenilo nacionalno zakonodavstvo o kojem je riječ u glavnom postupku radi razlikovanja poduzetnika ovisno o tome je li njihov utjecaj na okoliš snažniji ili slabiji – usklađen s postavljenim ciljevima.
- 47 Također je očit da postojanje takvih trgovina čini poseban izazov u smislu politike prostornog uređenja, neovisno o tome gdje su smještene (vidjeti analogijom presudu od 24. ožujka 2011., Komisija/Španjolska, C-400/08, EU:C:2011:172, t. 80.).
- 48 Kad je riječ o određivanju razine tog praga, ona je obuhvaćena marginom prosudbe nacionalnog zakonodavca i oslanja se na složene i tehničke ocjene na koje Sud može primijeniti samo ograničen sudski nadzor. Stoga se u tim okolnostima ne može smatrati da je početni prag od 2500 m² ili onaj od 4000 m², uspostavljen kasnije, očit neprikladan s obzirom na postavljene ciljeve.
- 49 U tim okolnostima kriterij porezne obveze koji se temelji na prodajnoj površini, poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, dovodi do razlikovanja kategorija trgovina koje se ne nalaze u usporedivoj situaciji s obzirom na te ciljeve.
- 50 Stoga se ne može smatrati da izuzeće od poreza koje se primjenjuje na trgovine koje se nalaze na području Autonorne zajednice Kneževine Asturije, a čija je površina manja od određenog praga, daje selektivnu prednost tim trgovinama i ono, dakle, ne može činiti državnu potporu u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a.

51 Sud koji je uputio zahtjev tako?er dvoji o ostalim zna?ajkama poreza o kojem je rije? u glavnom postupku. On se pita ?ini li izuze?e od tog poreza za trgovine koje isklju?ivo prodaju vrtnu opremu, vozila, gra?evinski materijal, strojeve i industrijsku opremu i ?ija prodajna površina ne prelazi 10 000 m² prednost u korist tih trgovina.

52 Valja istaknuti da ta mjera odstupa od referentnog okvira uspostavljenog tim posebnim oporezivanjem.

53 Autonomna zajednica Kneževine Asturije u svojim pisanim o?itovanjima isti?e da djelatnosti predmetnih trgovina po samoj svojoj prirodi zahtijevaju zna?ajne prodajne i skladišne površine. Štete okolišu i prostornom ure?enju koje one uzrokuju ocjenjuju se s obzirom na prag koji je razli?it, ali jednakovrijedan onomu koji se u na?elu primjenjuje na djelatnosti maloprodaje trgovina koje su obuhva?ene tim porezom.

54 Takav element može opravdati razlikovanje koje provodi zakonodavstvo sporno u glavnom postupku, koje stoga ne podrazumijeva dodjelu selektivnih prednosti u korist predmetnih trgovina. Ipak je zada?a suda koji je uputio zahtjev da provjeri je li to tako.

55 Uzimaju?i u obzir prethodno navedeno, ne ?ini državnu potporu u smislu ?lanka 107. stavka 1. UFEU-a porez poput onoga o kojem je rije? u glavnom postupku, kojim se oporezuju veliki distributeri ovisno u biti o njihovoj prodajnoj površini, jer izuzima od njegova pla?anja trgovine prodajne površine manje od 4000 m². Takav porez tako?er ne ?ini državnu potporu u smislu te odredbe jer izuzima od njegova pla?anja trgovine u kojima se prodaju vrtna oprema, vozila, gra?evinski materijal, strojevi i industrijska oprema, a ?ija prodajna površina ne prelazi 10 000 m², s obzirom na to da te trgovine ne uzrokuju tako zna?ajnu štetu okolišu i prostornom ure?enju kao druge, provjera ?ega je na sudu koji je uputio zahtjev.

Troškovi

56 Budu?i da ovaj postupak ima zna?aj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odlu?i o troškovima postupka. Troškovi podnošenja o?itovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadokna?uju se.

Slijedom navedenog, Sud (prvo vije?e) odlu?uje:

- 1. ?lanke 49. i 54. UFEU-a valja tuma?iti na na?in da im se ne protivi porez kojim se oporezuju velike trgovine poput onoga o kojem je rije? u glavnom postupku.**
- 2. Ne ?ini državnu potporu u smislu ?lanka 107. stavka 1. UFEU-a porez poput onoga o kojem je rije? u glavnom postupku, kojim se oporezuju veliki distributeri ovisno u biti o njihovoj prodajnoj površini, jer izuzima od njegova pla?anja trgovine prodajne površine manje od 4000 m². Takav porez tako?er ne ?ini državnu potporu u smislu te odredbe jer izuzima od njegova pla?anja trgovine u kojima se prodaju vrtna oprema, vozila, gra?evinski materijal, strojevi i industrijska oprema, a ?ija prodajna površina ne prelazi 10 000 m², s obzirom na to da te trgovine ne uzrokuju tako zna?ajnu štetu okolišu i prostornom ure?enju kao druge, provjera ?ega je na sudu koji je uputio zahtjev.**

Potpisi

* Jezik postupka: španjolski